

gom — sivo-plavo morje. Belim labudom ali gossem podobne plavajo po njem sem ter tje ribarske ladvice, v daljini pa, da njih komaj oko dosega, jadrajo kupčijske barke po svoji mokri poti bližaj se Trstu. Kako da je človeku pri srci, kedar prvič morje zagleda, to se ne more popisati. Bil sem ves zamišljen, ter sem se izdramil še le, ko je konduktar zavpil: Grignano. Tukaj na desni strani stoji čarobni grad Miramar, kate-rega je postaviti dal brat našega cesarja, nesrečni Mehikanski cesar Maksimilijan. Njegova radodarna roka je pusti kraj po dragih stroških spremenila v krasen vrt, poln čudovito lepih cvetlic in južnih dreves. Za Trst je bil ranjki gospod velik do-brotnik in skrben oče in prav so storili Tržačani, da so mu letos postavili vreden spomenik, ki je bil vpričo svetlega cesarja odgrnjen meseca aprila. Tržačan se spoštovanjem odkrije, kedar cesarja Maksimilijana imenuješ.

Od Grignane naprej se hitro smukne skozi tunel in zdajci sem bil na kolodvoru v Trstu. Ko spod kapa stopim, zapazim celo vrsto vozev in vo-začev, ki so glasno vabili prišlece, vsak v svojo oštarijo. Bil sem posvetno oblečen ter si mislil, da nihče v meni ne pozna duhovnika. Ali v tem trenutku me eden nagovori: „Hochwürden, wollen Sie zum Sandwirth“ (časti vredni hočete li k Sand-wirthu?). Pri tej priči mi nehoté pride na pamet prigodba, katero mi je pred 12 leti na Slatini pravil g. K. ravnatelj tržaške policije. Obiskal ga je namreč nekdo njegovih znancev. Ravnatelj ga povabi na obed. Ali znanec se izgovarja, češ, da ima seboj prijatelja duhovna, katerega ne more samega pustiti. „No, pa pridita obadva“, pristavi ravnatelj in povejte, kaki da je vaš duhovni to-variš! Ko se je to zgodilo, se poslovita in ravnatelj se poda v svojo uradnico. Gredé sreča člo-veka, na katerem kmalu zapazi znamnja, kakoršna mu je njegov znanec o svojem duhovnem prija-telji bil izpovedal. Torej stopi pred njega rekoč: ste li Vi gosp. duhoven K. . . ? „Zakaj me prašate in kdo ste?“ „Jaz sem ravnatelj policije.“ Mrzla rosa stopi preoblečenemu duhovnu na blede čelo. Prestrašen reče: „no, sedaj me je že nekdo škofu ova-dil, gotovo so po brzojavu me vjeti zaukazali.“ Škof so namreč župniku, ki je bil malokedaj doma, ostro prepovedali iti kam brez njihovega poseb-nega dovoljenja. Še le, ko ga je ravnatelj na obed povabil in razložil, od kod ga pozna, si je nemirno srce vtolažil.

Tako je tudi mene osupnilo, kedar me je oni človek kot duhovna pozdravil, čeravno nisem bil oblečen po duhovsko. (Nastavek prih.)

Smešničar 6. Zakaj gospodje tobak „šnof-ljeje“? Zato, ker imajo na zdol zakrivljene nose, sicer bi ga v nje sipali.

Razne stvari.

Telegram

iz Gradca „Slov. Gospodarju“: ustanovil se je tukaj odbor za ranjene Kristijane hercegovinske; pomagajmo našim bratom z obil-nimi doneski, duhovniki, narodnjaki, naprej!

Odbor.

Dostavek. Vredništvo „Slov. Gospod.“ rado sprejema darove, ter njih bo vestno pošiljalo od-bornu, bodi-si gračkemu ali ljubljanskemu, toda od-borniki se naj ali pri nas ali po Novicah ali po Slovincu spričajjo, kdo da so.

(Pred celjsko porotno sodbo) bil je stari tat Lorene Friedau v 6letno težko ječo s postom obsojen; — Juri Osek in Fr. Imenšek zavoljo ropa vsak v 10letno ječo in vsake 14 dni z enim postom; — Mica Šeruga zavoljo detomora v 4letno težko ječo z mesečnim postom. — Mih. Mavčič in Blaž. Zelenko zavoljo ropa, prvi v 6letno, drugi v 10let-no težko ječo z mesečnim postom; — Ferd. Ši-mek tožen zavoljo uboja bil je nekriv spoznan; — Mih. Rožek zav. požiganja v 4letno težko ječo; in Karol Kramer, stari tat, v 6letno težko ječo in Jože Koje zav. cerkvenega ropa, ki je monštranco ukradel pri sv. Trojici, v 5letno težko ječo.

(G. Stare iz Monšberga) je po dražbi prevzel popraviljanje Savine struge od Krškega do Brežic.

(Ponarejeni bankovci) petniki se stepljejo ob štajersko-ogerski meji. Rusani so slabo in na narobni strani besedi: „Pet“ in „zlatych“ niste dru-ga od druge ločeni, kakor bi morali biti.

(G. Vokaun) je v Trbovlji 25. julija pred 150 kmetovalci govoril o gospodarstvu in sicer z dobrim uspehom, ker se je posluževal sloven-ske besede. Razlaganje nemško bilo bi zastoj. Duhovščina je mnogo pripomogla, da se je shod tako uspešno vršil.

(Nek tesar) na Dunaji ni hotel odpovedanega mu stanovanja izprazniti. Gospodar pošlje po 2 po-licaja. Toda razkačen tesar ubije prvega, drugega pa smrtno rani. Bil je uže enkrat v norišnici, pa so ga zopet izpustili.

(Tri gospodične) v Trstu so se ob enem usmr-tili. Pravijo, da njim je nespametno branje nič-vrednih, prismukastih knjig mlado pamet zmešalo. Prva je bila 19, srednja 17 in najmlajša še le 15 let stara.

(Mlad gospod) v Temešvaru je pri nekem go-stovanji gorečo cigaro na opak v usta vtaknil, si jezik požgal in v nekoliko dnevih po strašnih bo-lečinah na črnu umrl.

(Mariborskemu magistratu) se je od c. k. glavarstva vzela pravica, davke pobirati, ker je uže preveč bilo zaostankov.

(Dražbe.) 6. avgusta Krajner v Lugacu pri Cmureku. (3.) — 7. avg. Selič v Kunjertu. (3.)

Listič vredništva in opravištva: Dopisi od Sv. Mi-klauža, Andraša, Zreč, iz Podjunske doline prihodnjič! — G. M. G. v Celju: denar smo prejeli.